

HFD 2020 ref. 67

Fråga om beräkning av ersättning för tidsspillan och utlägg för distansbiträde i överrätt (I och II).

5 § lagen (1996:1620) om offentligt biträde och 27 § första och andra styckena rättshjälpslagen (1996:1619)

I.

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 19 november 2020 följande dom (mål nr 5522-19).

Bakgrund

1. Ett offentligt biträde har rätt till skälig ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. Ett biträde som har sin verksamhet långt ifrån den ort där den rättsliga angelägenheten huvudsakligen har hanterats – ett s.k. distansbiträde – har dock rätt till ersättning för merkostnader som uppstått på grund av avståndet endast om det finns särskilda skäl.

2. Förvaltningsrätten i Linköping förordnade A.B. – med verksamhet i Järfälla – som offentligt biträde för en vårdnadshavare boende i Strängnäs kommun i ett mål om beredande av vård enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga. Socialnämnden i Strängnäs kommun var sökande.

3. Efter att muntlig förhandling hållits i Linköping tillerkändes A.B. yrkad ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg. Yrkandet gällande utlägg och tidsspillan avsåg bl.a. bilresa 43,5 mil tur och retur mellan Järfälla och Linköping.

4. A.B. överklagade för sin klients räkning förvaltningsrättens dom till Kammarrätten i Jönköping som avgjorde målet efter att ha hållit muntlig förhandling. A.B. yrkade ersättning för 9,5 timmars tidsspillan och utlägg för bl.a. tågresa från Stockholm till Jönköping tur och retur.

5. Kammarrätten ansåg att A.B. endast borde ges ersättning för tidsspillan och utlägg i nivå med vad ett biträde verksamt i Linköping skulle ha fått och beviljade henne därmed ersättning för bl.a. 3,5 timmars tidsspillan och utlägg för resa med bil 24 mil, motsvarande avståndet tur och retur mellan Linköping och Jönköping.

Yrkanden m.m.

6. A.B. yrkar att hela den ersättning som hon begärt i kammarrätten ska beviljas. Hon anför att hon inte åkt bil utan tåg och att hon endast begärt ersättning för minsta möjliga tidsspillan för resa

mellan Stockholm och Jönköping tur och retur. Hon menar vidare att det föreligger särskilda omständigheter då hon varit ombud för klienten tidigare och var insatt i ärendet. Hon tillägger att om full ersättning har beviljats i underinstansen så bör det även gälla i överinstansen om något annat besked inte meddelats före förhandlingen.

7. *Justitiekanslern* bestrider bifall till överklagandet och anför följande. Det har inte lämnats något positivt förhandsbesked. Kammarrätten har därför helt riktigt gjort en egen prövning av de anspråk som framställts där. Särskilda skäl har inte framkommit att bevilja A.B. ersättning för de merkostnader som uppstått till följd av att hon har sin verksamhet långt ifrån de orter där den rättsliga angelägenheten har hanterats. När det inte föreligger särskilda skäl och det offentliga biträdet har företrätt huvudmannen även i under-rätten talar starka skäl, såsom enhetlighet och enkelhet, för att samma principer bör tillämpas i fråga om beviljande av ersättning till det offentliga biträdet som för övriga ombud och biträden. I enlighet med vad Högsta domstolen har slagit fast i NJA 2017 s. 652 bör därför en schablonmässigt bestämd ersättning tillerkännas för tidsspillan och utlägg utifrån avståndet mellan under-rätten och överrätten. Kammarrätten har således gjort en riktig bedömning.

Skälen för avgörandet

Frågan i målet

8. Frågan är i vilken utsträckning ett offentligt biträde, som har sin verksamhet långt ifrån den underrätt och överrätt som har hanterat den rättsliga angelägenheten, har rätt till ersättning för tidsspillan och utlägg i överrätten.

Rättslig reglering m.m.

9. Av 5 § lagen (1996:1620) om offentligt biträde framgår att bestämmelserna om ersättning till rättshjälpsbiträde i 27 § rättshjälpslagen (1996:1619) ska tillämpas även i fråga om offentligt biträde.

10. Enligt 27 § första stycket rättshjälpslagen har ett rättshjälpsbiträde rätt till skälig ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. I andra stycket föreskrivs att endast om det finns särskilda skäl får ersättningen avse de merkostnader för tidsspillan och utlägg som har uppstått på grund av att biträdet har sin verksamhet långt ifrån den ort där den rättsliga angelägenheten huvudsakligen har hanterats. Förhandsbesked ska på begäran av den rättssökande eller det föreslagna rättshjälpsbiträdet lämnas i fråga om sådana merkostnader omfattas av rätten till ersättning.

11. I förarbetena till 27 § rättshjälpslagen och 21 kap. 10 § rättegångsbalken, som avser en offentlig försvarares rätt till ersättning, anges att ett avstånd på 5–10 mil i tätbebyggda områden och 20 mil i fråga om mindre tätbebyggda områden ska utgöra ett riktmärke för vad som är verksamhet på långt avstånd från den ort där den rättsliga angelägenheten huvudsakligen hanteras. Ett förordnande inom den egna domkretsen bör inte anses utgöra ett distansförordnande. (Prop. 2008/09:232 s. 22 och 31)

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

12. A.B. bedriver advokatverksamhet med kontor i Järfälla. Verksamheten ligger utanför Förvaltningsrätten i Linköpings domkrets och avståndet till förvaltningsrätten är drygt 21 mil. A.B:s förordnande är således ett sådant distansförordnande som avses i 27 § rättshjälpslagen.

13. Varken förvaltningsrätten eller kammarrätten lämnade något positivt förhandsbesked om A.B:s rätt till ersättning för merkostnader hänförliga till avståndet. När målet avgjordes i förvaltningsrätten fick hon dock ersättning av allmänna medel även för tidsspillan och utlägg som var föranledda av att hon hade sin verksamhet i Järfälla.

14. Den första frågan Högsta förvaltningsdomstolen har att pröva är om förvaltningsrättens ställningstagande till vilka merkostnader som ska betalas av allmänna medel är bindande för kammarrätten.

15. Av Högsta domstolens praxis framgår att ett förhandsbesked bör uppfattas som ett avgränsat undantag från huvudregeln om att varje instans ska pröva vilken ersättning en offentlig försvarare ska få för arbete, tidsspillan och utlägg där. Underinstansens beslut om ersättning för merkostnader till en offentlig försvarare bör alltså enligt Högsta domstolen inte binda högre rätt när det inte finns något positivt förhandsbesked. Högre rätts prövning ska därför i sådana fall innefatta ett ställningstagande i frågan om det finns särskilda skäl att låta merkostnaderna där betalas av allmänna medel. (NJA 2012 s. 262)

16. Det saknas skäl att bedöma frågan om betydelsen av att underinstansen i avsaknad av förhandsbesked godtagit merkostnader för distansförsvarare i allmän domstol och distansbiträden i allmän förvaltningsdomstol på olika sätt (jfr HFD 2016 ref. 30 och HFD 2019 ref. 2). Förvaltningsrättens beslut om ersättning för merkostnader till ett offentligt biträde binder följaktligen inte kammarrätten när det inte finns något positivt förhandsbesked. Det var således riktigt av kammarrätten att fullt ut pröva de anspråk på ersättning av allmänna medel för merkostnader som A.B. framställde där.

17. Några särskilda skäl att bevilja A.B. ersättning för de merkostnader som uppstått på grund av att hon har sin verksamhet långt ifrån den ort där den rättsliga angelägenheten huvudsakligen har hanterats föreligger inte. Frågan är då hur ersättning för tidsspillan och utlägg ska bestämmas enligt 27 § första stycket rättshjälpslagen.

18. I praxis har det etablerats en schablon för att bestämma ersättning för tidsspillan och utlägg för en distansförsvare respektive ett distansbiträde i underrätt (se NJA 2012 s. 914 och jfr HFD 2016 ref. 30). Enligt schablonen bör ersättning för tidsspillan och utlägg som är hänförliga till ett distansbiträdes resa utgå med samma belopp som ett biträde med verksamhet 10 mil från domstolsorten skulle ha tillerkänts när det är fråga om ett tätbebyggt område och med 20 mil när det är fråga om ett mindre tätbebyggt område, såvida inte det faktiska utlägget är lägre eller tidsspillan mindre.

19. Högsta domstolen prövade i NJA 2017 s. 652 rätten till ersättning i överrätten för ett distansbiträde som hade sin verksamhetsort mer än 20 mil från den hovrätt som handlade målet, och där avståndet mellan underrätten och överrätten också översteg 20 mil. Högsta domstolen fann att om ett distansbiträde biträtt sin huvudman redan vid tingsrätten, bör den schablonersättningsregel som kommit till uttryck i NJA 2012 s. 914 inte tillämpas i fråga om biträdets kostnader för resa till hovrättsorten. I stället bör distansbiträdet få en schablonmässigt bestämd ersättning för utlägg och tidsspillan som motsvarar avståndet mellan tingsrättsorten och hovrättsorten, förutsatt att ersättningen inte överstiger biträdets faktiska utlägg eller tidsspillan. Som skäl för en sådan tillämpning av ersättningsbestämmelserna angav Högsta domstolen att det inte bör uppställas onödiga hinder mot att biträdet kvarstår i uppdraget även när angelägenheten behandlas i hovrätten.

20. Högsta förvaltningsdomstolen ansluter sig till Högsta domstolens uppfattning att det inte bör uppställas onödiga hinder mot att ett förordnat biträde kvarstår i uppdraget när angelägenheten behandlas i överrätten. I de fall där avståndet mellan underrättsorten och överrättsorten är längre än schablonavstånden om 10 mil i tätbebyggt område respektive 20 mil i mindre tätbebyggt område bör därför den schablon som kommer till uttryck i NJA 2017 s. 652 kunna tillämpas.

21. A.B. har i kammarrätten beviljats schablonersättning för tidsspillan och utlägg motsvarande avståndet mellan Förvaltningsrätten i Linköping och Kammarrätten i Jönköping. Linköping får anses vara ett tätbebyggt område när schablonersättning ska bestämmas. Den beviljade ersättningen överstiger därmed den ersättning A.B. skulle ha fått om den modell för schablonersättning som kommit till uttryck i HFD 2016 ref. 30 hade tillämpats. A.B. har således beviljats ersättning enligt den för henne mest förmånliga

schablonen. Vid dessa förhållanden har det inte funnits några skäl för kammarrätten att bevilja ytterligare ersättning för tidsspillan och utlägg. Överklagandet ska därför avslås.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

I avgörandet deltog justitieråden *Jäderblom, Nymansson, Baran, Gäverth* och *Jönsson*. Föredragande var justitiesekreteraren Linda Funk.

Förvaltningsrättens och kammarrättens avgöranden redovisas endast såvitt gäller ersättningen till det offentliga biträdet.

Förvaltningsrätten i Linköping (2019-05-29, ordförande Wickström):

Förvaltningsrätten beviljar A.B. ersättning med 23 403 kr. Av beloppet avser 11 040 kr arbete, 6 325 kr tidsspillan, 1 357 kr utlägg och 4 681 kr mervärdesskatt.

Kammarrätten i Jönköping (2019-09-27, Stelzer, Elvingsson och Pettersson):

Ersättning till A.B.

A.B. har sin verksamhet i Järfälla. Hon har begärt ersättning för tidsspillan och utlägg i samband med sina resor till och från Jönköping. I förvaltningsrätten beviljades hon yrkad ersättning för tidsspillan och utlägg, men hennes yrkanden låg då i princip i nivå med de lokalt verksamma biträdenas. Förvaltningsrätten har inte meddelat henne ett förhandsbesked om merkostnader som kan uppstå på grund av avståndet till Järfälla. Det har inte heller kammarrätten gjort. Vid dessa förhållanden anser kammarrätten att A.B. bör ges ersättning för tidsspillan och utlägg i nivå med vad ett biträde verksamt i Linköping skulle ha fått (jfr NJA 2017 s. 652 och HFD 2019 ref. 2). Hon ska således få ersättning för 3,5 timmars tidsspillan samt för utlägg motsvarande 24 mils bilresor inklusive parkeringsavgift (45 kr). Yrkad ersättning för arbete är skälig.

– Kammarrätten beslutar att ersättning enligt lagen (1996:1620) om offentligt biträde ska betalas till A.B. med 16 856 kr. Av beloppet avser 8 280 kr arbete, 4 428 kr tidsspillan, 777 kr utlägg och 3 371 kr mervärdesskatt.

II.

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 19 november 2020 följande dom (mål nr 142-20).

Bakgrund

1. Ett offentligt biträde har rätt till skälig ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. Ett biträde som har sin verksamhet långt ifrån den ort där den rättsliga angelägenheten huvudsakligen har hanterats – ett s.k. distansbiträde – har dock rätt till ersättning för merkostnader som uppstått på grund av avståndet endast om det finns särskilda skäl.

2. Förvaltningsrätten i Härnösand förordnade J.C. – med verksamhet i Göteborg – som offentligt biträde för en vårdnads-havare boende i Sundsvalls kommun i ett mål om upphörande av vård enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga. Socialnämnden i Sundsvalls kommun beslutade att vården skulle kvarstå.

3. Efter att muntlig förhandling hållits i Härnösand, varvid J.C. närvarade via videolänk från Kammarrätten i Sundsvall, tillerkändes J.C. yrkad ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg. Yrkandet gällande utlägg och tidsspillan avsåg bl.a. bilresa om 40 mil tur och retur vid tre tillfällen samt utlägg för förrättning vid bortovaro mer än sex timmar vid tre tillfällen.

4. J.C. överklagade för sin klients räkning förvaltningsrättens dom till Kammarrätten i Sundsvall som avgjorde målet efter att ha hållit muntlig förhandling. J.C. yrkade ersättning för sex timmars tidsspillan, utlägg för resa med bil 40 mil tur och retur samt för förrättning vid bortovaro mer än sex timmar.

5. Kammarrätten fann att J.C. var att betrakta som ett distansbiträde och beviljade ersättning endast för två timmars tidsspillan och utlägg för bilresa elva mil, vilket motsvarade avståndet mellan Härnösand och Sundsvall tur och retur.

Yrkanden m.m.

6. J.C. yrkar att hela den ersättning som han begärt i kammarrätten ska beviljas. Han anför följande. Enligt praxis och förarbeten ska ett avstånd om 5–10 mil i tätbebyggda områden och 20 mil i mindre tätbebyggda områden tjäna som riktmärke för vad som kan anses utgöra verksamhet långt från domstolen. Sundsvall är att klassificera som ett mindre tätbebyggt område. Det är inte rimligt att kammarrätten beslutar om ersättning i strid med den bedömning som förvaltningsrätten gjort i samband med förordnandet.

7. *Justitiekanslern* bestrider bifall till överklagandet och anför följande. Det har inte lämnats något positivt förhandsbesked.

Kammarrätten har därför helt riktigt gjort en egen prövning av de anspråk som framställts där. Särskilda skäl har inte framkommit att bevilja J.C. ersättning för de merkostnader som uppstått till följd av att han har sin verksamhet långt ifrån de orter där den rättsliga angelägenheten har hanterats. När det inte föreligger särskilda skäl och det offentliga biträdet har företrätt huvudmannen även i under-rätten talar starka skäl, såsom enhetlighet och enkelhet, för att samma principer bör tillämpas i fråga om beviljande av ersättning till det offentliga biträdet som för övriga ombud och biträden. I enlighet med vad Högsta domstolen har slagit fast i NJA 2017 s. 652 bör därför en schablonmässigt bestämd ersättning tillerkännas för tidsspillan och utlägg utifrån avståndet mellan under-rätten och överrätten. Kammarrätten har således gjort en riktig bedömning.

Skälen för avgörandet

Frågan i målet

8. Frågan är i vilken utsträckning ett offentligt biträde, som har sin verksamhet långt ifrån den underrätt och överrätt som har hanterat den rättsliga angelägenheten, har rätt till ersättning för tidsspillan och utlägg i överrätten.

Rättslig reglering m.m.

[se punkterna 9–11 i I]

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

12. J.C. bedrev verksamhet med kontor i Göteborg. Verksamheten låg utanför Förvaltningsrätten i Härnösands domkrets och avståndet till förvaltningsrätten är 77 mil. J.C:s förordnande var således ett sådant distansförordnande som avses i 27 § rättshjälpslagen.

13. Varken förvaltningsrätten eller kammarrätten lämnade något positivt förhandsbesked om J.C:s rätt till ersättning för merkostnader hänförliga till avståndet. När målet avgjordes i förvaltningsrätten fick han dock yrkad ersättning.

14. Den första frågan Högsta förvaltningsdomstolen har att pröva är om förvaltningsrättens ställningstagande till vilka merkostnader som ska betalas av allmänna medel är bindande för kammarrätten.

15. Av Högsta domstolens praxis framgår att ett förhandsbesked bör uppfattas som ett avgränsat undantag från huvudregeln om att varje instans ska pröva vilken ersättning den offentlige försvararen ska få för arbete, tidsspillan och utlägg där. Underinstansens beslut om ersättning för merkostnader till en offentlig försvarare bör alltså

enligt Högsta domstolen inte binda högre rätt när det inte finns något positivt förhandsbesked. Högre rätts prövning ska därför i sådana fall innefatta ett ställningstagande i frågan om det finns särskilda skäl att låta merkostnaderna där betalas av allmänna medel. (NJA 2012 s. 262)

16. Det saknas skäl att bedöma frågan om betydelsen av att underinstansen i avsaknad av förhandsbesked godtagit merkostnader för distansförsvare i allmän domstol och distansbiträden i allmän förvaltningsdomstol på olika sätt (jfr HFD 2016 ref. 30 och HFD 2019 ref. 2). Förvaltningsrättens beslut om ersättning för merkostnader till ett offentligt biträde binder följaktligen inte kammarrätten när det inte finns något positivt förhandsbesked. Det var således riktigt av kammarrätten att fullt ut pröva de anspråk på ersättning av allmänna medel för merkostnader som J.C. framställde där.

17. Några särskilda skäl att bevilja J.C. ersättning för de merkostnader som uppstått på grund av att han har sin verksamhet långt ifrån den ort där den rättsliga angelägenheten huvudsakligen har hanterats föreligger inte. Frågan är då hur ersättning för tidsspillan och utlägg ska bestämmas enligt 27 § första stycket rättshjälpslagen.

18. I praxis har det etablerats en schablon för att bestämma ersättning för tidsspillan och utlägg för en distansförsvare respektive ett distansbiträde i underrätt (se NJA 2012 s. 914 och jfr HFD 2016 ref. 30). Enligt schablonen bör ersättning för tidsspillan och utlägg som är hänförliga till ett distansbiträdes resa utgå med samma belopp som ett biträde med verksamhet 10 mil från domstolsorten skulle ha tillerkänts när det är fråga om ett tätbebyggt område och med 20 mil när det är fråga om ett mindre tätbebyggt område, såvida inte det faktiska utlägget är lägre eller tidsspillan mindre.

19. Högsta domstolen prövade i NJA 2017 s. 652 rätten till ersättning i överrätten för ett distansbiträde som hade sin verksamhetsort mer än 20 mil från den hovrätt som handlade målet, och där avståndet mellan underrätten och överrätten också översteg 20 mil. Högsta domstolen fann att om ett distansbiträde biträtt sin huvudman redan vid tingsrätten, bör den schablonersättningsregel som kommit till uttryck i NJA 2012 s. 914 inte tillämpas i fråga om biträdets kostnader för resa till hovrättsorten. I stället bör distansbiträdet få en schablonmässigt bestämd ersättning för utlägg och tidsspillan som motsvarar avståndet mellan tingsrättsorten och hovrättsorten, förutsatt att ersättningen inte överstiger biträdets faktiska utlägg eller tidsspillan. Som skäl för en sådan tillämpning av ersättningsbestämmelserna angav Högsta domstolen att det inte bör uppställas onödiga hinder mot att biträdet kvarstår i uppdraget även när angelägenheten behandlas i hovrätten.

20. Högsta förvaltningsdomstolen ansluter sig till Högsta domstolens uppfattning att det inte bör uppställas onödiga hinder mot att ett förordnat biträde kvarstår i uppdraget när angelägenheten behandlas i överrätten. I de fall där avståndet mellan underrättsorten och överrättsorten är längre än schablonavstånden om 10 mil i tätbebyggt område respektive 20 mil i mindre tätbebyggt område bör därför den schablon som kommit till uttryck i NJA 2017 s. 652 kunna tillämpas.

21. När avståndet mellan biträdets verksamhetsort och den ort där den rättsliga angelägenheten huvudsakligen har hanterats, dvs. underrättsorten, överstiger schablonavstånden om 10 mil i tätbebyggda områden respektive 20 mil i mindre tätbebyggda områden, men där avståndet mellan underrättsorten och överrättsorten inte gör det, medför emellertid en tillämpning av en sådan schablon att det uppställs onödiga hinder för biträdets att kvarstå i sitt uppdrag när målet behandlas i överrätten. Det finns därför, enligt Högsta förvaltningsdomstolen, anledning att i ett sådant fall även i överrätt tillämpa den modell för schablonersättning som kommit till uttryck i HFD 2016 ref. 30, dvs. att ersättningen för tidsspillan och utlägg beräknas som för ett biträde med verksamhet 10 mil respektive 20 mil från underrättsorten.

22. J.C. förordnades av Förvaltningsrätten i Härnösand. Härnösand får anses vara ett tätbebyggt område när schablonersättning ska bestämmas. J.C:s rätt till ersättning i kammarrätten ska därför beräknas med utgångspunkt från att han var distansbiträde i ett mål i en domstol belägen i ett tätbebyggt område. Han har emellertid i kammarrätten beviljats ersättning endast för avståndet tur och retur mellan Härnösand och Sundsvall, vilket innebär att han har beviljats lägre ersättning än om kammarrätten hade tillämpat den modell för schablonersättning för 10 mil enkel resa, som kommit till uttryck i HFD 2016 ref. 30.

23. Mot denna bakgrund ska J.C:s överklagande bifallas delvis och han ska beviljas ersättning för utlägg motsvarande bilresa 20 mil tur och retur samt tidsspillan beräknad efter en sammanlagd tidsåtgång om tre timmar. Ytterligare ersättning ska därför utgå med 1 925 kr, varav 1 265 kr för tidsspillan, 275 kr för utlägg och 385 kr för mervärdesskatt.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Med bifall till överklagandet ändrar Högsta förvaltningsdomstolen kammarrättens dom och bestämmer att ersättning ska utgå till J.C. som offentligt biträde med ytterligare 1 925 kr, varav 1 265 kr för tidsspillan, 275 kr för utlägg och 385 kr för mervärdesskatt.

I avgörandet deltog justitieråden *Jüderblom, Nymansson, Baran, Gäverth* och *Jönsson*. Föredragande var justitiesekreteraren Linda Funk.

Förvaltningsrättens och kammarrättens avgöranden redovisas endast såvitt gäller ersättningen till det offentliga biträdet.

Förvaltningsrätten i Härnösand (2019-10-01, ordförande Berggren):

Förvaltningsrätten bestämmer att ersättning enligt lagen (1996:1620) om offentligt biträde ska betalas till J.C. med 48 319 kr varav 9 664 kr avser mervärdesskatt.

Kammarrätten i Sundsvall (2019-12-12, Lovén, Ärlebrant och Fahlander):

Ersättning till offentligt biträde

J.C. har begärt ersättning för bl.a. utlägg avseende bilresa med 1 220 kr (2 x 20 mil x 30,50 kr), 6 timmars tidsspillan och traktamente för bortovaro längre än sex timmar. Eftersom J.C. var att anse som distansbiträde i processen i förvaltningsrätten bör hans ersättning för tidsspillan och utlägg beräknas med utgångspunkt i avståndet mellan Härnösand och Sundsvall, dvs. cirka 5,5 mil (jfr Högsta domstolens avgörande NJA 2017 s. 652). J.C:s ersättning för tidsspillan ska därför bestämmas till 2 530 kr (2 timmar x 1 265 kr) och hans ersättning för utlägg till 336 kr (11 mil x 30,50 kr). Vid denna bedömning har J.C. inte rätt till begärt traktamente.

– Kammarrätten bestämmer ersättningen till J.C. som offentligt biträde till 13 501 kr, varav 7 935 kr avser arbete, 2 530 kr tidsspillan, 336 kr utlägg och 2 700 kr mervärdesskatt.